29/01/2020

Ο Άγιος Παΐσιος “μήνυσε” στον καθηγητή δια της μαθήτριας

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

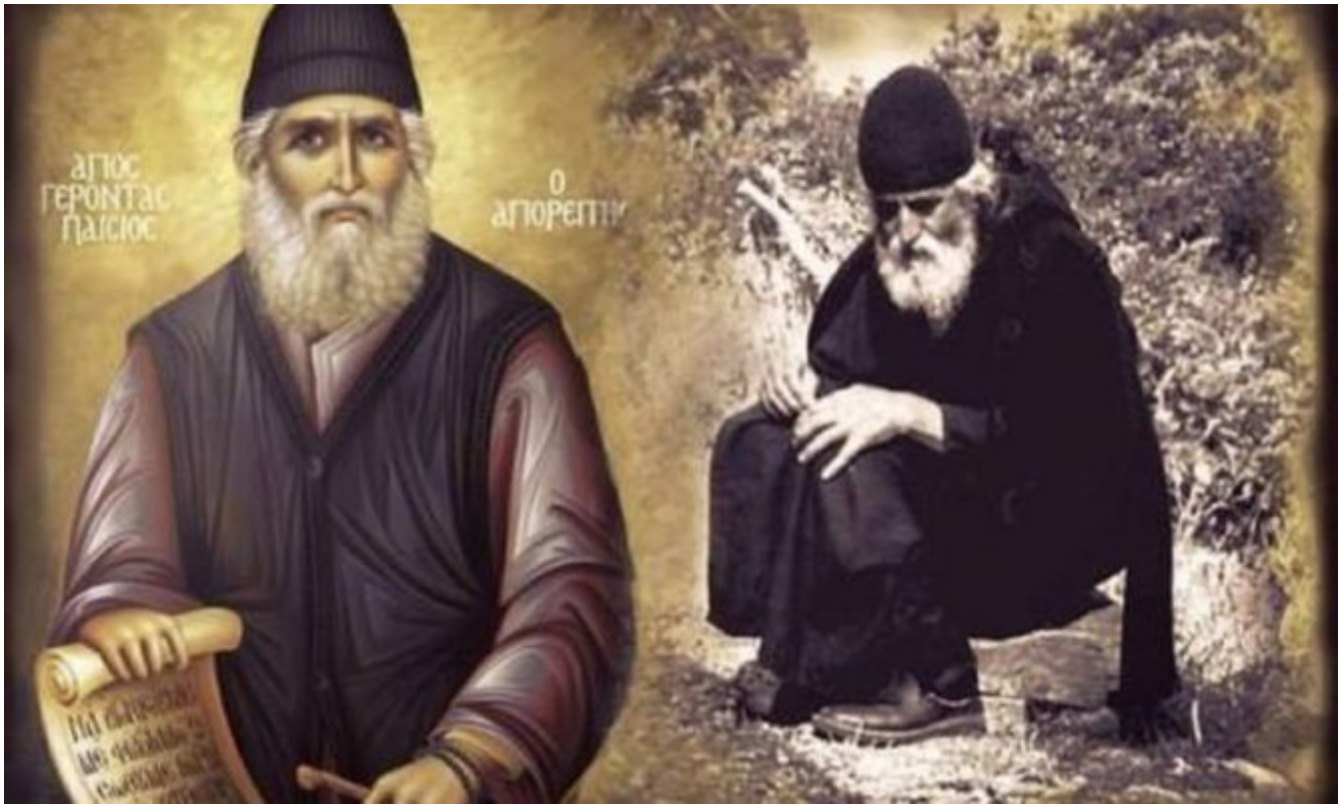

Μια πραγματικά ρεαλιστική μαρτυρία ενός καθηγητή οικονομικών που λίγο πριν την θαυμαστή παρέμβαση του Αγίου Παϊσίου, σκεφτόταν να βλάψει την καριέρα του και την σταδιοδρομία του. Μια μαρτυρία που αναδεικνύει τον κακό λογισμό σε μέγα κίνδυνο για τον άνθρωπο.

“Έχει αξία να σημειώσω την εμπειρία της πρώτης επαφής μου με τη σχολική τάξη (πρώτη χρονιά, χωρίς εκπαιδευτική πείρα και χωρίς παιδαγωγική κατάρτιση).

Την πρώτη, λοιπόν, μέρα της εκπαιδευτικής σταδιοδρομίας μου, βρέθηκα στο σχολικό περιβάλλον ενός Τεχνικού Λυκείου (αφού είχε προηγηθεί η διαδικασία διορισμού μου ως προσωρινού αναπληρωτή).
Μετά τη γνωριμία μου με το Διευθυντή (στον οποίο ανέφερα την εύλογη ανησυχία μου για την απειρία μου), οδηγήθηκα στην τάξη όπου θα δίδασκα. Μετά τη γνωριμία μας και κάποιες γενικές κουβέντες, η συζήτηση «έκανε κοιλιά», κι εγώ κάθισα αμήχανα στην έδρα.

Κάποια στιγμή, παρατήρησα ότι τα παιδιά, έχοντας χαλαρώσει, άρχισαν να μιλούν

μεταξύ τους, σαν να ήμουν απών.
Τότε, δέχτηκα σφοδρή επίθεση λογισμών που μου έλεγαν ότι ήμουν εντελώς ακατάλληλος γι' αυτή τη δουλειά. Μου έλεγε ο λογισμός:
– Σήκω και βγες από την τάξη δεν κάνεις γι' αυτή τη δουλειά! Ορίστε, βλέπεις ότι ούτε τα παιδιά δεν μπορείς να απασχολήσεις. Σήκω τώρα και φύγε. Τα παιδιά δε θα σε αναζητήσουν.
Και να μην περάσεις μπροστά από το γραφείο των καθηγητών, αλλά να πας από πίσω, από το πάρκιγκ, να πάρεις το αμάξι σου και να φύγεις. Έτσι, δε θα σε αντιληφθεί κανείς…
Δεν πειράζει, δε χάθηκε ο κόσμος! Θα βρεις άλλη δουλειά… Αύριο θα τηλεφωνήσεις στο σχολείο και θα πεις ότι κάτι σου έτυχε και ότι δε θα μπορέσεις να συνεχίσεις…».

Ήταν τόσο πειστική αυτή η φωνή, που, χωρίς να το σκεφτώ, -μιας και τα είχα χαμένα, αλλά και οι μαθήτριες δε με πρόσεχαν- σηκώθηκα από την έδρα και κινήθηκα προς την πόρτα.

Απλώνοντας το χέρι στο πόμολο, το μάτι μου έπεσε λοξά στο πρώτο θρανίο, ακριβώς τη στιγμή που μια μαθήτρια έβγαζε από την τσάντα της ένα γνώριμο σε μένα βιβλίο, με τη φωτογραφία του π. Παϊσίου στο εξώφυλλο!

Βλέποντας τη μορφή του Γέροντα, μέσα μου έγινε μια δυναμική στροφή!
Ένιωσα σαν να ήταν παρών ο ίδιος ο Γέροντας!

Αυτόματα, εξαφανίστηκε το άγχος, η ανασφάλεια και οι τάσεις φυγής, και αντικαταστάθηκαν από ένα δροσερό, ανάλαφρο συναίσθημα. Ρώτησα τη μαθήτρια αν είχε διαβάσει το βιβλίο και τι εντύπωση της έκανε, κι έτσι ξεκίνησε μια συζήτηση που κράτησε ως τη λήξη του σχολικού ωραρίου…

Από τότε και μέχρι σήμερα, δεν αντιμετώπισα ξανά παρόμοιους λογισμούς.
Η ευλογημένη μορφή του Γέροντα Παϊσίου με στήριξε εκείνη τη δύσκολη για μένα στιγμή, καθώς, αν άνοιγα την πόρτα να φύγω, είναι αμφίβολο, αν θα επέστρεφα ξανά στο σχολικό χώρο.

Έτσι, αν σήμερα είμαι μόνιμος εκπαιδευτικός, το οφείλω πρωτίστως στην αγάπη και το έλεος του Θεού και στη μεσιτεία του π. Παϊσίου, τον οποίο βέβαια αγαπούσα και πριν, αλλά αγαπώ περισσότερο τώρα, μετά από το συγκεκριμένο περιστατικό".

Καθηγητής Οικονομικών Στ. Ψ. από το βιβλίο “Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης (1924-1994), Μαρτυρίες προσκυνητών”

ΠΗΓΗ: Πεμπτουσία